

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:
- Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp wat betreft een actualisering van het aanbod van de centra voor kindercare en gezinsondersteuning en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp voor wat de aanpassing en de koppeling aan de spilindex betreft van de subsidies voor aanvullend geïndividualiseerd hulpaanbod
 - Principiële goedkeuring

Samenvatting

De centra voor kindercare en gezinsondersteuning (CKG) zijn in het gezins- en jeugdhulpbeleid een cruciale actor voor de ondersteuning van aanstaande ouders en gezinnen met jonge kinderen. De interventies van de CKG overspannen een breed spectrum van geïndiceerd preventief tot zorggerelateerd of curatief, met hulpverleningsvormen die variëren van rechtstreeks toegankelijke gezinsbegeleiding tot intensieve niet-rechtstreeks toegankelijke begeleiding in combinatie met verblijf.

Omwille van hun expertise met betrekking tot de hulpverlening ten aanzien van aanstaande ouders en gezinnen met jonge kinderen zijn de CKG belangrijke en gewaardeerde partners in de samenwerkingsverbanden '1 Gezin, 1 Plan', de zorggarantie bij (dreigende) uithuisplaatsing van jonge kinderen en, recenter, bij de uitrol van gezinshuizen.

De CKG worden momenteel erkend op basis van de bepalingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 9 november 2012 inzake erkenning en subsidiëring van de centra voor kindercare en gezinsondersteuning. Teneinde inhoudelijk een versterkt en coherent beleid te voeren en te komen tot een afgestemd erkennings- en subsidiëringinstrumentarium willen we met voorliggend besluit de integratie van de CKG in de jeugdhulp ook regelgevend vertalen door de CKG op te nemen in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp.

Ten slotte wijzigt voorliggend ontwerp ook het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp. Dit besluit maakt het onder meer mogelijk dat een intersectorale toegangspoort een bijkomend budget toekent om jeugdhulpaanbieders in staat te stellen om ook met jongeren met bijzondere complexe en meervoudige problematieken positieve high care-trajecten te lopen. De huidige regelgeving voorziet geen indexering van deze subsidiebedragen; evenmin werden ze aangepast aan sociale akkoorden. Aangezien dit budget quasi integraal aan personeelskosten besteed wordt, is een aanpassing en koppeling aan de index

dringend noodzakelijk om de nodige intensiteit van de met het budget ingekochte ondersteuning te kunnen behouden.

Bijlagen:

- Ontwerp van besluit
- Advies inspectie van financiën
- **Begrotingsakkoord**

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld: Opgroeien

Inhoudelijk structurelement: Jeugdhulp

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Wetgevingsadvies

Het bijgaande voorontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2023/346 van 9 augustus 2023.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

A.1. Actualisering CKG-regelgeving

De centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning (hierna CKG) zijn een cruciale actor in de ondersteuning van aanstaande ouders en gezinnen met jonge kinderen. Ze zetten hun expertise in voor opvang, begeleiding en training. Zij nemen hierbij een unieke positie in; ze werken samen met actoren die universele dienstverlening aanbieden, (kinderopvang, scholen, ...) en met eerstelijnsactoren (huisartsen, ...), maar ze schrijven zich ook in de jeugdhulp in: ze werken ook in een kader van maatschappelijke noodzaak en gerechtelijke jeugdhulp. De interventies van de CKG overspannen bijgevolg een breed spectrum van geïndiceerd preventief tot curatief, met een aanbod dat varieert van laagintensieve rechtstreeks toegankelijke gezinsondersteuning tot niet-rechtstreeks toegankelijke begeleiding in combinatie met verblijf.

Omwille van hun expertise met betrekking tot de hulpverlening ten aanzien van aanstaande ouders en de gezinnen met jonge kinderen zien we de CKG terug in de strategische werven met betrekking tot de uitrol van '1 Gezin, 1 Plan', de zorggarantie bij (dreigende) uithuisplaatsing van jonge kinderen en, recent, bij de uitrol van gezinshuizen.

De fusie van Kind en Gezin en Jongerenwelzijn tot Opgroeien creëerde kansen om aanbod dat inhoudelijk bij elkaar hoort ook bestuurlijk bijeen te brengen. We verwijzen naar de overheveling van de GES+-voorzieningen, de observatie- en behandelcentra en de centra voor ontwikkelingsstoornissen van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap naar Opgroeien. Ook binnen Opgroeien deden dergelijke opportuniteiten om aanbod met homogeniteit inzake doelgroep, opdracht, ... bij elkaar te brengen zich voor: zo werden de CKG en de vertrouwenscentra voor kindermishandeling ondergebracht in de entiteit binnen Opgroeien die instaat voor de erkenning, subsidiëring, opvolging en aansturing van de jeugdhulpvoorzieningen. Op die manier kunnen we een versterkt, coherent beleid voeren. We verwezen al naar de zorggarantie voor jonge kinderen, waar de CKG heel nauw samenwerken met 'klassieke' jeugdhulpvoorzieningen en de diensten voor pleegzorg. Een afgestemd erkennings- en

subsidiëringsinstrumentarium draagt bij tot een dergelijk coherent beleid en beperkt administratieve lasten vanuit het perspectief van zowel de administratie als de zorgaanbieders.

De CKG worden momenteel erkend op basis van de bepalingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 9 november 2012 inzake erkenning en subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning. De overige jeugdhulpvoorzieningen die door Opgroeien opgevolgd, hebben het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp (hierna: het jeugdhulpbesluit) als basisregelgeving.

Met voorliggend dossier willen we de inhoudelijke integratie van de CKG in de jeugdhulp ook regelgevend vertalen, door ze op te nemen in het jeugdhulpbesluit. Op die manier kunnen we:

- De (subsidie)regelgeving van de CKG aanpassen en afstemmen met de andere jeugdhulpvoorzieningen. Hiermee zetten we een betekenisvolle en tastbare stap in de richting van integratie en afstemming;
- De (subsidie)regelgeving van de CKG sterk vereenvoudigen. We zien in de praktijk een aantal concrete complexe en complicerende subsidie-aspecten in de huidige CKG-regelgeving die we best op korte termijn oplossen: de complexe subsidieberekening onder meer als gevolg van het werken met basiskaders, de problematische integratie van sociale akkoorden en de afwijkende bepalingen inzake indexaanpassingen. Voorliggend ontwerp grijpt hierop in en zorgt voor administratieve vereenvoudiging, zowel bij de administratie als bij het werkveld, zeker voor die organisaties die momenteel erkend zijn als CKG en als voorziening onder het jeugdbesluit;
- De CKG-regelgeving sterker aligneren op een aantal inhoudelijke evoluties:
 - o Voorliggend ontwerp houdt rekening met een aantal essentiële principes van de conceptnota voor een geïntegreerd gezins- en jeugdbeleid 'Vroeg & Nabij': het ondersteunen van gezinnen via het verknopen van expertises met universeel toegankelijke actoren en eerstelijnsdiensten, het naar voren organiseren van de gespecialiseerde ondersteuningsvormen, het installeren van samenwerking en gedeelde verantwoordelijkheid, de nood aan flexibiliteit en innovatie, ...
 - o De absolute maximumleeftijd van 12 jaar voor een CKG staat op gespannen voet met de wijziging van het burgerlijk wetboek die als algemene regel bepaalt dat uithuisgeplaatste broers en zussen samen opgevangen moeten worden, maar is ook problematisch voor de continuïteit van ondersteuning. Een dynamischer beleid, dat evenwel vertrekt van de expertise van de CKG om gezinnen met jonge kinderen te begeleiden, is in deze context noodzakelijk;
 - o We zetten een aantal stappen inzake administratieve lastenverlaging, maar we vereenvoudigen ook inhoudelijk. Zo willen we het aantal modules van de CKG in aantal reduceren. We doen dit door bij de uitwerking van de regelgeving de klemtoon te leggen op het 'waarom' en het 'wat', en tegelijkertijd de voorzieningen ruimte en verantwoordelijkheid te geven om 'hoe' sterker zelf in te vullen. Dat betekent bijvoorbeeld dat we geen verplichte methodieken of afgebakende duurtijden van modules, ... in de regelgeving opnemen;
 - o Ook CKG kunnen in de toekomst evolueren naar gezinshuizen. Voor de gezinshuizen wordt momenteel een legistiek kader voorbereid via wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp¹. Het is administratief eenvoudiger en eenduidiger om de CKG-werking en de erkenning voor gezinshuis vanuit één erkennings- en subsidiëringskader – voormeld besluit van 5 april 2019 - te organiseren.

De noodzaak aan een geactualiseerde regelgeving werd even sterk aanvoeld door de administratie en de voorzieningen zelf. Voorliggend ontwerp is het resultaat van de werkzaamheden van een gemengde werkgroep administratie-werkveld gedurende de eerste helft van 2023.

¹ Principieel besluit van de Vlaamse Regering van 26 mei 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp, wat betreft de gezinshuizen en tot uitvoering van het zesde Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de social- en non-profitsectoren (VR 2023 2605 DOC.0581-1 t/m 6).

A.2. Aanpassing subsidiebarema's voor aanvullend geïndividualiseerd hulpaanbod

Om in de spelen op bijzonder complexe high care ondersteuningsnoden van jongeren die de reguliere zorg en ondersteuning overschrijden, kan een intersectorale toegangspoort, aanvullend op regulier aanbod, beslissen om een bijkomend budget in te zetten zodat een intensief en constructief traject voor deze jongeren opgestart kan worden. Voorwaarde is dat deze middelen gekoppeld zijn aan zorgplan.

De huidige regelgeving – artikel 40 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp - voorziet voor een hiervoor een maximale subsidie van 35.000 euro, die gefaseerd en degressief ingezet worden: 20.000 euro het eerste jaar, 10.000 euro het tweede jaar en 5.000 euro het derde jaar. Aangezien de subsidie quasi integraal ingezet wordt voor de betaling van de lonen, moeten we vaststellen dat we met de huidige maximumbedragen steeds minder personele capaciteit, en bijgevolg ook een steeds lagere begeleidingsintensiteit kunnen realiseren. De sterke inflatie van vorig jaar, en de daaraan gekoppelde evolutie van de lonen, en het VIA-6-akkoord hebben ertoe geleid dat er momenteel een kloof is ontstaan tussen de verwachtingen rond het aanvullend geïndividualiseerd hulpaanbod en de begeleidingsintensiteit die ermee ingekocht kan worden. Een aanpassing als technische, eerder dan als inhoudelijke beslissing, is dan ook dringend nodig. We voorzien hier regelgevend het nodige om de bedragen te actualiseren.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1 creëert een nieuw soort voorziening in het jeugdhulpbesluit: de centra voor kindercare en gezinsondersteuning (CKG). We kiezen ervoor om de CKG als aparte soort voorziening te laten erkennen omwille van de transparantie en de zichtbaarheid van dit aanbod. Op die manier kunnen we in het erkennings- en subsidiëringinstrumentarium aandacht hebben voor:

- De specifieke doelgroep die tot specifieke erkenningsvoorwaarden noopt;
- De specifieke, ook preventieve, opdracht ten aanzien van universeel en eerstelijnsaanbod;
- De experimenteerruimte die we willen creëren om flexibeler met mobiel aanbod, met mobiele modules om te gaan.

Met andere opties – zoals het laten opgaan van de CKG in de ruimere categorie van organisaties voor bijzondere jeugdzorg – zouden we aan transparantie en zichtbaarheid van het aanbod inboeten.

Artikel 2 omschrijft de doelgroep, de opdracht en finaliteit van een CKG. We bevestigen en actualiseren hierbij de huidige profilering van de CKG:

- Doelgroep (eerste lid): aanstaande ouders en ouders met kinderen van 0 tot en met 12 jaar die, al dan niet in een gerechtelijk kader, zelf of op doorverwijzing van een andere actor, met opvoedingsnoden geconfronteerd worden. Deze actoren zijn niet gelimiteerd: gemandateerde voorzieningen, actoren die universele dienstverlening aanbieden (kinderopvanginitiatieven, scholen, ...), eerstelijnsactoren (huisartsen, ...). We vestigen er de nadruk op dat we het aanbod van de CKG als vroegtijdige en geïndiceerde zorg en ondersteuning omschrijven: het begrip 'zorg en ondersteuning' staat voor alle vormen van (gezondheids)zorgverlening én hulp- en dienstverlening in de sectoren die onder het beleidsdomein welzijn, (volks)gezondheid en gezin vallen. We kiezen ervoor om de begrippen 'zorg en ondersteuning' te gebruiken en met elkaar te verbinden als een geheel²; met de term geïndiceerd bedoelen we dat het aanbod inspeelt op concrete en vastgestelde noden en zich dus onderscheidt van opvoedingsondersteuning. Voor wat de maximumleeftijd betreft, verwijzen we naar de samenhang met artikel 11, 3° van het jeugdhulpbesluit dat bepaalt dat er in het belang van de minderjarigen van leeftijdsgrenzen afgeweken kan worden. Dit biedt mogelijkheid om, binnen de profilering van de CKG naar de jongste kinderen (veelal jonger dan 6 jaar bij opname), toch +12-jarigen op te vangen en te begeleiden als dit aangewezen is (gezamenlijke opvang van broers en zussen, omwille van continuïteit, ...);

² Zie [Visienota_IntegraleZorgEnOndersteuning.pdf \(vlaanderen.be\)](#) voor een uitgebreide motivering.

- De finaliteit (tweede lid) blijft het vrijwaren en stimuleren van de ontwikkelingskansen van kinderen en het versterken van de pedagogische relatie en de pedagogische vaardigheden binnen een gezinscontext;
- Als opdracht (tweede lid) moet een CKG gezinsbegeleiding al dan niet in combinatie met verblijf, begeleiding en training aanbieden; dagbegeleiding wordt optioneel, niet verplicht aangeboden. In de operationalisering zullen we de sector blijven stimuleren om zijn verblijfsaanbod maximaal ondersteunend aan de context in te zetten en zoveel mogelijk met perspectiefzoekende finaliteit, met name in functie van terugkeer naar huis of vervolghulp in een ander (pleeg)gezin. We kiezen er, gezien de druk op het verblijfsaanbod, voor om de verblijfs capaciteit (en de er immer samen mee ingezette contextbegeleiding) van een CKG kwantitatief stabiel en transparant in de erkenning te expliciteren. We kiezen voor de module verblijf -12 jaar, zoals die ook voor organisaties voor bijzondere jeugdzorg bestaat, maar koppelen ze aan de module contextbegeleiding breedsporig. Op die manier voorzien we in een omkadering om de dagopvang van de peuters, de (ver)zorgende taken voor infants, ... op een kwaliteitsvolle manier te kunnen organiseren.
- Voor het begeleidings- en trainingsaanbod, stappen we wel af van vaste, gemoduleerde capaciteiten. Geïnspireerd op het aanbod van de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling van delicten³ erkennen we de CKG voor begeleidingspunten; elke interventie staat voor een bepaald aantal punten, rekening houdende met de intensiteit van de interventie. Op die manier kan een CKG zijn aanbod inzetten op basis van de effectieve zorgvragen die gesteld worden.
We verwijzen ook naar artikel 9 voor verdere duiding bij de begeleidingspunten.
- In het vierde lid worden er een aantal werkingsprincipes opgesomd:
 - o Er moet rekening gehouden worden met de persoonskenmerken van de kinderen en de ouders - hiermee wordt bedoeld: de kenmerken die betrekking hebben op het functioneren van de individuele gezinsleden (protectieve en risicofactoren) en die relevant zijn voor de pedagogische beeldvorming van een gezinssituatie –, met de opvoedingssituatie, de context en met het bredere omgevingsnetwerk;
 - o Er moet samengewerkt worden vanuit het bijschakelconcept. Bijschakelen wordt gezien als een flexibel en proactief samenwerkingsproces tussen generalistische, laagdrempelige, vaak lokaal (op vertrouwde plekken) aanwezige, vormen van generalistische ondersteuning en dienstverlening, een tijdelijke verbreding van de generalistische zorg of meer specifieke, aanvullende vormen van ondersteuning en dienstverlening. Dat betekent dat we de zorg en ondersteuning niet vanuit een doorverwijzingslogica vormgeven, maar vanuit het principe 'samen datgene doen wat nodig is'. Bijschakelen moet ervoor zorgen dat aanstaande ouders, kinderen, hun gezin en context een geïntegreerd en gecontinueerd antwoord krijgen op maat van hun zorg-, hulp-, en ondersteuningsvraag, zeker wanneer er complexe noden zijn op meerdere levensdomeinen.

Artikel 3 wijzigt de modaliteiten voor het convenant dat met elke organisatie onder het toepassingsgebied van het jeugdhulpbesluit afgesloten wordt. Specifiek voor de CKG gebruiken we de bestaande algemene mogelijkheid voor een jeugdhulpvoorziening om een deel van de capaciteit innovatief of flexibel in te zetten als instrument om een deel van de middelen preventief in te zetten.

Een CKG moet hiertoe een aanvraag indienen, die aan een aantal voorwaarden moet voldoen:

- Het CKG moet inspelen op reële en lokale noden. Afstemming met andere partners, in het bijzonder zij die universele dienstverlening aanbieden en de eerstelijnsactoren die met gezinnen met jonge kinderen werken, en een geobjectiveerde omgevingsanalyse zijn belangrijk om deze noden in beeld te brengen;
- Het CKG moet vertrekken van de opdrachten en expertises van een CKG;

³ De financiering van de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling van delicten is geregeld in artikel 35 van het jeugdhulpbesluit.

- Het CKG mag niet ambiëren de rol van actoren die universele dienstverlening aanbieden (scholen, kinderopvanginitiatieven, ...) of eerstelijnsactoren over te nemen, maar moet die versterken en ondersteunen;
- Een aanvraag moet aandacht hebben voor de impact die ze genereert, zowel op het vlak van de andere inzet van middelen (de impact op de reguliere werking van het CKG), als op het vlak van de resultaten en effecten die het innovatieve, preventieve initiatief nastreeft.

Door met een convenant te werken kunnen we de initiatieven die hiertoe genomen worden opvolgen, en zullen we op termijn ook uitspraak kunnen doen over de opportuniteit van een mogelijke ontsluiting van deze mogelijkheid naar andere soorten voorzieningen, als instrument voor de jeugdhulp om veel sterker vindplaatsgericht te werken.

Artikel 4 wijzigt een aantal algemene erkenningsvoorwaarden in het jeugdhulpbesluit. Het uitgangspunt is dat de CKG, net als de andere voorzieningen, een instrumentarium gebruiken dat gericht is op verandering en trajectevolutie, met name de handelingsplannen en evolutieverslagen. Voor korte interventies is de opmaak van dergelijke plannen en verslagen echter niet relevant, en administratief erg belastend. Daarom schrijven we algemeen in de regelgeving in dat deze in dergelijke korte trajecten niet gemaakt moeten worden, ongeacht het soort voorziening, want ook andere voorzieningen organiseren soms aanbod dat sterk beperkt is in tijd (crisisopnames, time-out, ...). Deze bepaling heeft, voor alle duidelijkheid, geen impact op de verwachtingen die gesteld worden inzake eindverslaggeving.

Artikel 5 voegt een nieuwe onderafdeling toe voor erkenningsvoorwaarden waaraan de CKG moeten voldoen.

Met **artikel 6** schrijven we een aantal werkvormspecifieke erkenningsvoorwaarden in de voor de CKG. Ten eerste maken we de specifieke erkenningsvoorwaarden voor organisaties voor bijzondere jeugdzorg (artikel 12 van het jeugdhulpbesluit) en voor het verblijfsaanbod (artikel 13 van het jeugdhulpbesluit) onverkort en ongewijzigd van toepassing op de CKG.

Ten tweede schrijven we volgende werkvormspecifieke erkenningsvoorwaarden in:

- We verwachten van elk CKG dat ze over onderbouwde en actuele expertise en methodieken beschikt op het vlak van mentaal welzijn bij ouders en kinderen (Infant Mental Health, ...) en op het vlak van het versterken opvoedingsrelaties en -vaardigheden;
- Het CKG moet structureel samenwerken met partners die rond jonge kinderen werken: minimaal de diensten voor pleegzorg, de centra voor integrale gezinszorg en de organisaties voor bijzondere jeugdzorg, maar de samenwerking gaat ook breder naar bv. kinderopvang, CLB's of scholen;
- We schrijven als erkenningsvoorwaarde in dat het CKG deelneemt aan netwerken die relevant zijn voor de uitvoering van zijn opdracht. We expliciteren de netwerken niet in het besluit, maar evident denken we hierbij aan de Huizen van het Kind, 1G1P en de zorggarantie bij (dreigende) uithuisplaatsing;
- Ten slotte formuleren we de voorwaarde dat het CKG moet beschikken over infrastructuur die afgestemd is op de doelgroep en die een aangepast leefklimaat en pedagogische verantwoorde leefomgeving ondersteunt. Met aangepast leefklimaat bedoelen we: kleinschalig, huiselijk, ontwikkelingsstimulerend, faciliterend voor contextcontacten en ouderparticipatie. We kiezen er bewust niet voor om de infrastructuur doorgedreven te normeren, maar wel om het als een erkenningsvoorwaarde te formuleren die voorzieningen kan aanzetten om hun beleid, hun eigen visie op (de koppeling tussen pedagogisch beleid en) infrastructuur te ontwikkelen;

De CKG krijgen ruimte om zelf keuzen te maken, zelf beleid te voeren rond hun mobiel begeleidings- en trainingsaanbod. We kiezen daarom voor een erkenningsvoorwaarde die bepaalt dat de voorziening haar desbetreffend aanbod op zo'n manier organiseert dat het effectief en maximaal tegemoetkomt aan de noden van de gezinnen en dat hiertoe aantoonbare initiatieven genomen worden. Mogelijke initiatieven zijn: wachtlijstanalyses, flexibel personeels- en VTO-beleid, bevraging van voornaamste aanmelders. Dit laatste kan gekoppeld worden aan het kwaliteitsbeleid van de CKG (de input van relevante stakeholders bij de kwaliteitsevaluatie). Het CKG rapporteert hierover jaarlijks aan het Agentschap, zowel terug- als vooruitblikkend.

Artikel 7 maakt de modulaire financiering toepasbaar wordt op de CKG, voor wat de verblijfsmodule voor -12-jarigen en de ermee samenhangende module contextbegeleiding breedsporig betreft.

Artikel 8 werkt het concept van begeleidingspunten verder uit. Elk CKG wordt erkend voor een bepaald aantal begeleidingspunten die flexibel en vraaggestuurd ingezet kunnen worden. Het mobiele aanbod van een CKG laat zich in een aantal verschillende inhoudelijke en naar intensiteit gedifferentieerde pakketten omschrijven:

- Gezinsbegeleiding;
- Intensieve crisisbegeleiding;
- Intensieve gezinsbegeleiding;
- Pedagogische training van ouders samen met kinderen in groepsverband;
- Pedagogische training van ouders in groepsverband en van kinderen in groepsverband;
- Pedagogische training van ouders in groepsverband;
- Individuele pedagogische training van ouders;
- Dagbegeleiding.

Het ontwerpbesluit omschrijft voor elk van deze pakketten de inhoudelijk essentie en de verwachte intensiteit. We kiezen er niet voor om concrete methodieken in de regelgeving op te nemen, maar het is evident dat de courante methodieken die de CKG gebruiken hierin gepositioneerd kunnen worden (bv. Stop 4-7 past onder de pedagogische training van ouders in groepsverband en kinderen). Aan elke interventie wordt een gewicht gekoppeld (aantal begeleidingspunten) op basis van de intensiteit van de interventie. We hebben ons hiervoor gebaseerd op de praktijkervaringen en de bestaande verantwoording van de CKG.

Een CKG wordt erkend voor een vastgelegd aantal begeleidingspunten. Inzet van een interventie staat voor het aantal punten van het pakket waar de interventie onder valt. We zetten elke interventie op een duurtijd van een maand. Dit betekent uiteraard niet dat een interventie maar een maand duurt, maar een onderscheid op basis van de duurtijd is voor het erkennings- en subsidiëringssysteem niet relevant en zorgt voor bijkomende complexiteit. Per begonnen maand wordt het aan de interventie gekoppeld puntenaantal geteld.

Voor wat de kost van een begeleidingspunt betreft, hebben we ons gebaseerd op de kost van de contextbegeleiding basisintensiteit voor een organisatie voor bijzondere jeugdzorg. Deze ligt naar opdracht en intensiteit bijzonder dicht bij de gezinsbegeleiding door een CKG. De kost van de contextbegeleiding basisintensiteit – in het besluit berekend op jaarbasis – hebben we gedeeld door 12 om de kost voor een maand vast te stellen. Op die manier hebben we, voor wat de subsidiehoogte van de interventies betreft, een spiegel gemaakt tussen de organisaties voor bijzondere jeugdzorg en CKG.

Artikel 9 verruimt het bestaande artikel met betrekking tot het toekennen van zakgeld aan kinderen die in residentieel verband opgevangen zodat ook voor kinderen die in een CKG verblijven subsidie voor zakgeld uitgekeerd kan worden.

Artikel 10 voorziet dat analoog aan voorzieningen jeugdhulp ook de CKG minimaal 70% van de forfaitaire subsidie dienen aan te wenden voor personeelskosten.

Artikel 11 betreft een wijzigingen aan de regelgeving inzake de subsidies voor bijzondere kosten. Inschakeling van de CKG in het jeugdhulpbesluit heeft als logische consequentie dat ook voor kinderen die residentieel aan een CKG toevertrouwd worden in uitzonderlijke situaties een subsidie voor bijzondere kosten toegekend kan worden, gericht op het vergoeden van buitengewone medische en paramedische verzorging en op het behoud en herstel van de fysieke of de psychische integriteit van een kind.

Artikel 12 heft de huidige CKG-regelgeving op.

Artikel 13 past in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp de maximumsubsidies voor aanvullend aan en koppelt ze aan de spilindex.

Artikel 14 legt de inwerkingtredingsdatum van dit ontwerp vast op 1 januari 2024.

Artikel 15 belast de Vlaamse minister, bevoegd voor opgroeien, met de uitvoering van dit besluit.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

A.1. Actualisering CKG-regelgeving

Voor de bepaling van de subsidiebarema's zijn we uitgegaan van het principe dat ze voor de CKG maximaal gelijkgeschakeld moeten worden met die van organisaties voor bijzondere jeugdzorg, die voor een soortgelijk aanbod erkend zijn.

Inschakeling in het jeugdhulpbesluit betekent ook dat de administratieve afhandeling van het Groeipakket aan de praktijk van jeugdhulpvoorzieningen wordt aangepast. Waar twee derde ervan momenteel aan rechtstreeks aan het CKG uitbetaald wordt, komt twee derde bij plaatsing in een jeugdhulpvoorziening naar Opgroeien regie. Dit ook voor de CKG op die manier afhandelen zorgt voor een eenvormigheid en reduceert de administratieve flows.

We kiezen ervoor om te werken met de verblijfsmodule -12 jaar, zoals die ook voor de organisaties voor bijzondere jeugdzorg bestaat. Vanuit de vaststelling dat er een hogere begeleidings- en verzorgingsintensiteit is voor de jonge kinderen, koppelen we deze verblijfsmodule standaard aan de module contextbegeleiding breedsporig.

Voor het mobiele en ambulante aanbod kiezen we voor een dynamisch en flexibel systeem waar de verschillende interventies niet op voorhand in capaciteiten vastgezet worden. Aan elk CKG wordt, naast de erkenning voor verblijf en de daaraan gekoppelde contextbegeleiding breedsporig, een erkenning verleend voor een vastgelegd aantal begeleidingspunten. Voor de berekening van de subsidiewaarde van een begeleidingspunt hebben de bestaande module contextbegeleiding laagintensief genomen en naar een periode van een maand omgezet.

Onderstaande tabel bevat de huidige gecumuleerde kost van alle CKG (op jaarbasis 2023):

Basiskader (met inbegrip van Gesco)	5.960.112,21
Subsidie modules	54.775.786
Sociale akkoorden	5.116.250,70
Groeipakket	556.800,00
Anciënniteitsaanpassing (11,63 jaar)	1.848.597,72
Totaal	68.257.546,63

Met bovenstaande subsidie organiseren de CKG het volgend aanbod:

Omschrijving	Aantal
Verblijf	464
Kort licht mobiele begeleiding	1093
Lang licht mobiele begeleiding	1159
Zeer kort intensieve mobiele begeleiding (Crisisbegeleiding en -interventie)	14
Kort intensieve mobiele begeleiding	147
Middellang intensieve mobiele begeleiding	74
Pedagogische training van ouders samen met kinderen in groepsverband	174
Pedagogische training van ouders in groepsverband en van kinderen	370
Pedagogische training van ouders in groepsverband	366
Individuele pedagogische training van ouders	216
Ambulante dagopvang	91

Vertaling naar het erkennings- en subsidiëringssysteem als opgenomen in voorliggend ontwerpbesluit creëert volgend overzicht, met correctie naar de gemiddelde anciënniteit van 11,63 jaar:

Omschrijving	Aantal	Kostprijs
Verblijf -12 jaar	464	29.202.716,40
Contextbegeleiding breedsporig	464	11.447.054,19
Begeleidingspunten	26.636	27.607.985,60
Totaal		68.257.756,19

Uit bovenstaande blijkt dat de inkanteling op sectorniveau budget- en capaciteitsneutraal kan gebeuren. Op het niveau van de individuele CKG doen zich onvermijdelijk wel beperkte wijzigingen voor. Deze worden, na principiële goedkeuring van voorliggend ontwerp, in bilaterale gesprekken met het Agentschap Opgroeien bekeken, zodat we een voor alle betrokkenen billijke erkenningsstartsituatie kunnen creëren tegen januari 2024 die volgens de geldende procedures voor advies aan de Inspectie van Financiën voor akkoord voorgelegd zullen worden.

A.2. Aanpassing subsidiebarema's voor aanvullend geïndividualiseerd hulpaanbod

De huidige subsidiebarema's voor aanvullend geïndividualiseerd hulpaanbod zijn niet aan spilindex gekoppeld; ze blijven sinds 2015 stabiel:

Maximale subsidie	35.000
Maximale subsidie jaar 1	20.000
Maximale subsidie jaar 2	10.000
Maximale subsidie jaar 3	5.000

Wanneer we enkel de naar de indexoverschrijdingen van 2022 en de uitvoering van VIA-6 kijken komen tot de volgende maximumbedragen: 40.532,68 euro in totaal, 23.161,53 voor jaar 1, 11.580,77 euro voor jaar 2, 5.790,38 euro voor jaar 3. Om de bedragen hanteerbaar te houden, stellen we volgende afgeronde nieuwe bedragen voor:

Maximale subsidie	40.000
Maximale subsidie jaar 1	23.000
Maximale subsidie jaar 2	11.500
Maximale subsidie jaar 3	5.500

Zowel de kost van indexoverschrijdingen als voor de uitvoering van VIA-6 wordt telkens voor het volledige gesubsidieerde jeugdhulpaanbod toegekend op begrotingsartikel GDF-AGEF2MA-WT van de begroting van het agentschap Opgroeien regie (luik Fonds Jongerenwelzijn). Dit heeft bijgevolg geen impact op de inkomsten van de begroting. Voorliggende wijziging is dan ook eerder als technisch en materieel te beschouwen, maar noodzakelijk om in staat te zijn om de subsidie voor aanvullend geïndividualiseerd hulpaanbod op effectieve manier te blijven inzetten opdat ook voor jongeren in bijzondere complexe en uitdagende situaties positieve en constructieve trajecten uitgetekend kunnen blijven worden.

Advies inspectie van financiën

De inspectie van financiën adviseerde op 7 augustus 2023 gunstig (referentie IF/23/3271).

Begrotingsakkoord

Het begrotingsakkoord werd aangevraagd op 8 augustus 2023.

B. ESR-TOETS

Het voorstel is ESR-neutraal.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

- a) personeel: het voorstel heeft geen weerslag op het personeel
- b) werkingsuitgaven: het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven
- c) investeringen en schuld: het voorstel heeft geen investeringen als gevolg
- d) ontvangsten: het voorstel resulteert niet in bijkomende ontvangsten

Conclusie: het voorstel heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen

4. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp wat betreft een actualisering van het aanbod van de centra voor kindercare en gezinsondersteuning en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp voor wat de aanpassing en de koppeling aan de spilindex betreft van de subsidies voor aanvullend geïndividualiseerd hulpaanbod;
- 2° de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Hilde CREVITS